

Ursulețul nu putea să doarmă.

– Am picioarele reci. Pot să vin în patul tău, Marina?

Niciun răspuns.

– Marina, unde ești? a strigat ursulețul de pluș, a sărit din pătuț și s-a uitat de jur-împrejurul încăperii. Marina nu era acolo.

Ursulețul a alergat la fereastră și s-a uitat afară.

A văzut luminițe, multe luminițe. Treceau pe lângă casă, ca niște steluțe. Acolo, în mulțime, era Marina!

Ursulețul a deschis fereastra și i-a auzit pe copii cântând:

Noi mergem cu lampioanele,

lampioanele merg cu noi.

Sus în cer strălucesc stelele,

jos pe pământ strălucim noi.

– Marina! Așteaptă, Marina! a strigat ursulețul.

Vin și eu cu tine.

